ISSN 0239-846X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 30 kwietnia 1987 r. Nr 8

53

UCHWAŁA Nr XXI/140/87
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 27 marca 1987 r.

w sprawie dalszego rozwijania działań na rzecz poprawy stanu porządku i bezpieczeństwa, umacniania zdrowia moralnego oraz zapobiegania i zwalczania przejawów patologii społecznej w województwie gdańskim.

Na podstawie art. 32 ust. 1, art. 35 i art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173; z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 227) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się do wiadomości informacje o stanie bezpieczeństwa, porządku i przestrzegania prawa na terenie województwa gdańskiego oraz o działaniach podejmowanych przez organy ochrony prawnej w celu zapobiegania i zwalczania przestępczości i innych zjawisk patologii społecznej — przedstawione na Sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej przez Szefa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych, Prokuratora Wojewódzkiego i Prezesa Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku.

§ 2.

Wyraża się podziękowanie kierownictwom i kadrze Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych i jego organów terenowych, Prokuratury, sądów i terenowych organów administracji państwowej województwa gdańskiego za wkład pracy, ofiarność i poświęcenie w działalności na rzecz poprawy porządku i bezpieczeństwa oraz ochrony interesów Państwa i obywateli województwa gdańskiego.

Słowa podziękowania Wojewódzka Rada Narodowa kieruje także pod adresem ławników, członków kolegiów do spraw wykroczeń, społecznych kuratorów sądowych, działaczy organizacji społecznych i młodzieżowych, działaczy Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego i związków zawodowych, pracowników resortu oświaty i wychowania, służby zdrowia oraz tych wszystkich, którzy przyczyniają się swoją pracą do poprawy zdrowia moralnego, ochrony ładu i przestrzegania prawa.

§ 3.

Stwierdzając, że w okresie ubiegłych dwóch lat nastąpiło zahamowanie wzrostu przestępczości i odczuwalna poprawa porządku i bezpieczeństwa na terenie województwa gdańskiego — do czego przyczyniła się prawidłowa realizacja Programu zapobiegania i zwalczania patologii społecznej i przestępczości w latach 1986-1990 oraz harmonogramu uchwalonego przez Komitet Wojewódzki PZPR i harmonogramów Urzędu Wojewódzkiego, Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych i Prokuratury, a szczególnie znaczny wzrost wykrywalności sprawców przestępstw i skuteczności ich ścigania — Wojewódzka Rada Narodowa wyraża jednak zaniepokojenie utrzymywaniem się województwa gdańskiego w grupie województw o najwyższym w kraju zagrożeniu przestępczością i uznaje za konieczne szersze włączenie się do przeciwdziałania naruszaniu prawa i do szeroko pojętej działalności wychowawczej wszystkich organów i organizacji w ramach swoich obowiązków i możliwości statutowych.

§ 4.

Przyjmuje się jako obowiązujący do 1990 r. Harmonogram działań na rzecz umacniania zdrowia moralnego oraz zapobiegania i zwalczania patologii społecznej w województwie gdańskim w latach 1986-1990, opracowany przez Wojewodę Gdańskiego, zobowiązując jednocześnie Wojewodę do:
- aktualizowania tego Harmonogramu w celu dostosowania go do zmieniających się zagrożeń społecznych i
- bieżącego informowania o tym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 5.

Wojewódzka Rada Narodowa przyjmuje do realizacji ramowy program zapobiegania i zwalczania zjawisk patologii społecznej w województwie gdańskim — stanowiący załącznik do uchwały — i zwraca się do wszystkich organów i organizacji, do kierownictw oraz aktywu społecznego i gospodarczego, do pracowników środków masowego przekazu o uwzględnianie zadań wynikających z tego programu w corocznych harmonogramach, ze szczególnym uwzględnieniem:
- wpływania dostępnymi środkami na tworzenie atmosfery potępienia społecznego przypadków naruszania prawa i norm życia społecznego,
- poprawy ochrony mienia społecznego, porządku i dyscypliny w zakładach pracy,
- zwiększenia starań o ochronę mienia indywidualnego i bezpieczeństwa obywateli,
- dalszego wspierania rozwoju szeregów Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej oraz szerszego włączania się społeczeństwa do ochrony porządku i bezpieczeństwa w zakładach pracy, środowiskach i w miejscu zamieszkania,
- rozwinięcia działań zmierzających do ograniczenia rozmiarów i skutków alkoholizmu i narkomanii poprzez ścisłe przestrzeganie i popularyzowanie obowiązujących przepisów dotyczących zwalczania i zapobiegania używaniu środków odurzających i nadużywaniu napojów alkoholowych oraz szersze informowanie społeczeństwa o szkodliwym wpływie alkoholu i środków odurzających na zdrowie fizyczne i moralne.

§ 6.

Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do:
1) kontynuowania starań o utworzenie na terenie województwa gdańskiego ośrodków opiekuńczo-wychowawczych dla nieletnich zagrożonych demoralizacją oraz utworzenie placówek resocjalizacyjno-wychowawczych wyposażonych w odpowiednie zaplecze, przeznaczonych do prowadzenia pracy z młodzieżą, oraz do udzielania pomocy rodzinom mającym trudności wychowawcze;
2) doprowadzenia do konsekwentnego realizowania przez Kuratorium Oświaty i Wychowania i podległe mu jednostki istniejących unormowań dotyczących obowiązku nauki bądź przygotowania do zawodu młodzieży, która po ukończeniu szkoły podstawowej nie podejmuje dalszej nauki;
3) przygotowania — w porozumieniu z zainteresowanymi organami, organizacjami i przedstawicielami nauki — propozycji przedsięwzięć zmierzających do skoordynowania działań wychowawczych oraz działań mających na celu zapobieganie i zwalczanie zjawisk patologii społecznej, w tym szczególnie alkoholizmu i pijaństwa, narkomanii i pasożytnictwa społecznego;
4) powołania — w porozumieniu z właściwymi organizacjami i służbą zdrowia — wojewódzkego i rejonowych ośrodków poradnictwa społeczno-prawnego dla młodzieży (na bazie dotychczas działających poradni społeczno-prawnych Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej);
5) dopilnowania terminowego zakończenia budowy izb wytrzeźwień w Tczewie (1990 r.) i Wejherowie (1991 r.);
6) opracowania propozycji zreorganizowania funkcjonowania izb wytrzeźwień w kierunku pełnej samodzielności organizacyjnej i funkcjonalnej oraz zwiększenia wychowawczego oddziaływania na pacjentów tych izb;
7) uwzględniania przy opracowywaniu planów zagospodarowania przestrzennego nowych osiedli, potrzeby zapewnienia przyszłym mieszkańcom ochrony porządku i bezpieczeństwa.

§ 7.

Zobowiązuje się Komisje Wychowania, Oświaty i Nauki oraz Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonania analizy, czy obowiązujące unormowania są wystarczające dla objęcia obowiązkowym przygotowaniem do zawodu całej młodzieży w wieku do lat 18.

§ 8.

Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do przygotowania projektu wystąpienia z inicjatywą:
1) znowelizowania ustawy o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy, w kierunku uproszczenia tego postępowania i zwiększenia skuteczności środków podejmowanych wobec osób prowadzących pasożytniczy tryb życia;
2) prawnego uregulowania uprawnień miejskich służb porządkowych;
3) znowelizowania ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w kierunku wprowadzenia możliwości orzekania przez sądy o umieszczaniu osób uzależnionych, uporczywie nie poddających się leczeniu, w zakładach zamkniętych leczniczo-reedukacyjnych (rehabilitacyjnych).

§ 9.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się:
1) do twórców kultury, wychowawców i nauczycieli, do pracowników środków masowego przekazu i organów ochrony prawnej — o zwiększenie wysiłków w podnoszeniu kultury i propagowaniu socjalistycznych wzorców kulturowych oraz podnoszeniu świadomości społeczno-prawnej społeczeństwa;
2) do Szefa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych — o doskonalenie działań zmierzających do zachowania spokoju, porządku i bezpieczeństwa, w tym szczególnie w miejscach publicznych;
3) do klubów i organizacji sportowych — o nasilenie działań wychowawczych oraz organizacyjno-porządkowych zapewniających porządek i bezpieczeństwo na masowych imprezach sportowych, a do organizacji młodzieżowych i do wychowawców — o stałe uwzględnianie w procesie wychowania młodzieży sprawy zachowania się w miejscach publicznych.

§ 10.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do Wojewody Gdańskiego oraz spółdzielni mieszkaniowych o dalszą realizację wniosku z uchwały nr XXI/84/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 26 października 1983 r. w przedmiocie udzielania skutecznej pomocy w łagodzeniu kłopotów lokalowych i mieszkaniowych jednostek Milicji Obywatelskiej oraz w tworzeniu placówek Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej.

§ 11.

Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się do wszystkich mieszkańców województwa gdańskiego o wspieranie wysiłków organów ochrony prawnej o utrzymanie ładu i porządku oraz szersze włączenie się do zapobiegania i zwalczania naruszeń prawa — co leży w interesie wszystkich obywateli pragnących żyć w spokoju i bezpieczeństwie.

§ 12.

Zobowiązuje się właściwe Komisje Wojewódzkiej Rady Narodowej do uwzględnienia w planach swego działania, zadań wynikających z niniejszej uchwały, a Komisję Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego — do koordynowania poczynań związanych z realizacją tych zadań.

§ 13.

Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do rozpatrzenia wniosków wynikających z opinii Komisji Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz z dyskusji na dzisiejszej sesji tej Rady.

§ 14

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik do uchwały nr XXI/140/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 r.

RAMOWY PROGRAM

zapobiegania i zwalczania zjawisk patologii społecznej w województwie gdańskim w latach 1987-1990

Istniejące w województwie gdańskim zagrożenie przestępczością i innymi zjawiskami patologii społecznej oraz stan świadomości społeczno-prawnej wymagają wielokierunkowych i skoordynowanych działań wszystkich zainteresowanych organów państwowych, organizacji społecznych, administracji gospodarczej, środowisk twórczych, pedagogów i wychowawców oraz wszystkich tych obywateli, którzy rozumieją wagę utrzymania porządku i bezpieczeństwa dla dalszego kulturalnego i gospodarczego rozwoju naszego regionu i kraju.

Działania te winny zmierzać do szybkiego podniesienia dyscypliny społecznej, poszanowania prawa i przestrzegania socjalistycznych norm współżycia oraz podniesienia ogólnego poziomu kulturalnego społeczeństwa, jako podstawowego warunku świadomego podporządkowania swego zachowania interesom ogólnospołecznym.

Ze względu na znaczną w województwie gdańskim grupę — szczególnie wśród młodego pokolenia — osób wykazujących oznaki demoralizacji oraz na rozmiary alkoholizmu, narkomanii, pasożytniczego trybu życia, jak również na lekceważący często stosunek do pracy i mienia społecznego, niezbędne jest nasilenie działań organów ochrony prawnej i — co jest również ważne — dążenie do wytworzenia atmosfery potępienia społecznego dla naruszeń prawa i uzyskania społecznego wsparcia oraz pełniejszego zrozumienia działań podejmowanych przez właściwe organy państwowe.

Wojewódzka Rada Narodowa — jako jedno z ogniw zobowiązanych do zapewnienia warunków prawidłowego rozwoju społecznego, gospodarczego i kulturalnego ludności — uznając za niezbędną szybką poprawę porządku i bezpieczeństwa uważa za konieczne podjęcie przez właściwe organy i organizacje, instytucje i jednostki gospodarki uspołecznionej oraz środowiska twórcze następujących działań:

I. W zakresie podnoszenia kultury oraz świadomości politycznej i prawnej społeczeństwa:
1) promowanie działalności twórczej, publicystycznej i innej kreującej poprzez artystyczne formy wyrazu wzory pozytywnych postaw moralnych i społecznych;
2) rozwój placówek kulturalnych (domów kultury, świetlic, bibliotek itp.), — szczególnie na wsi i w małych osiedlach miejskich — i nadanie im należnej rangi i statusu oraz zapewnienie materialnych warunków działania;
3) dążenie do zapewnienia ciągłości rozwijania zainteresowań kulturalnych dzieci i młodzieży poprzez szersze uwzględnienie wychowywania przez sztukę w procesie nauczania;
4) zgodny z zasadami wychowawczymi socjalistycznego państwa dobór treści publikacji, widowisk teatralnych, telewizyjnych, rewiowych, sprzyjających podnoszeniu poziomu kulturalnego społeczeństwa;
5) rozwinięcie ośrodków poradnictwa wychowania w rodzinie, w celu przygotowania przyszłych rodziców do bardziej prawidłowego spełniania obowiązków wobec swoich dzieci i wobec społeczeństwa oraz udzielania pomocy rodzicom mającym trudności z wychowaniem dzieci.

II. W zakresie wyrabiania poszanowania dla pracy i mienia społecznego oraz w celu podniesienia dyscypliny społecznej:
1) wypracowanie i ścisłe przestrzeganie w zakładach pracy prawidłowej organizacji pracy, pilne zakończenie przeglądu struktur organizacyjnych i stanowisk pracy w celu stworzenia warunków wymuszających prawidłowe wykonywanie pracy na każdym stanowisku;
2) konsekwentne egzekwowanie przestrzegania dyscypliny pracy oraz tworzenie bodźców preferujących należyty stosunek do pracy;
3) zapewnienie odpowiedniej skuteczności działania organów kontroli wewnętrznej i stworzenie im odpowiednich warunków pracy; rozliczanie pracowników kontroli państwowej z wyników ich działalności;
4) bezwzględne przestrzeganie zasady przyjmowania pracowników zwolnionych za naruszanie dyscypliny pracy i inne przekroczenia służbowe wyłącznie na niższe i gorzej płatne stanowiska.

III. W zakresie zwalczania zjawisk patologii społecznej:
1) nasilenie działań na rzecz ograniczenia zjawisk patologii społecznej przez wszystkie zobowiązane organy i organizacje oraz administrację jednostek gospodarki uspołecznionej w oparciu o szczegółowe harmonogramy wewnętrzne, których realizacja winna być okresowo oceniana przez kierownictwa służbowe oraz organizacje społeczno-polityczne działające w zakładach pracy;
2) zapewnienie możliwości leczenia odwykowego (alkoholików i osób uzależnionych od narkotyków) przez poszerzenie bazy tego lecznictwa (szczególnie zamkniętego) oraz zwiększenie skuteczności leczenia;
3) zapewnienie warunków do objęcia opieką i przygotowaniem do pracy nieletnich, którzy po ukończeniu szkoły podstawowej nie kontynuują nauki i nie podejmują pracy;
4) konsekwentne reagowanie na wszelkie naruszania prawa, porządku i ładu w miejscach publicznych (m. in. przez usuwanie z miejsc publicznych osób znajdujących się w stanie nietrzeźwości, które zakłócają spokój publiczny);
5) dążenie do zreorganizowania funkcjonowania izb wytrzeźwień przez zwiększenie ich samodzielności i rozszerzenie zakresu działania oraz wyposażenie w środki umożliwiające rozwinięcie funkcji wychowawczych wobec pacjentów, funkcji organizacyjnych i porządkowych;
6) dążenie do przejęcia przez miejskie służby porządkowe — po odpowiednim uregulowaniu prawnym — obowiązku dozoru nad przestrzeganiem czystości i ładu w miastach;
7) popularyzacja zasad ochrony środowiska i zagrożeń płynących z niszczenia i zanieczyszczania środowiska oraz z zaniedbań sanitarnych; szerokie uwzględnienie tych tematów w działalności wychowawczej szkół i organizacji społecznych;
8) lepsze przygotowanie nauczycieli i wychowawców (oraz przyszłych nauczycieli i prawników) do pracy z młodzieżą zagrożoną moralnie poprzez szersze ujmowanie w programach studiów oraz programach szkolenia nauczycieli, tematów związanych ze zwalczaniem zjawisk patologii społecznej;
9) preferowanie finansowe klubów sportowych i organizatorów turystyki podejmujących się prowadzenia zajęć dla młodzieży nie uprawiającej sportu wyczynowego.

W celu realizacji tych zadań winny być opracowane szczegółowe harmonogramy, a stałej aktualizacji winny ulegać już istniejące harmonogramy terenowych organów administracji państwowej i organów ochrony prawnej oraz innych organów, organizacji społecznych i jednostek gospodarki uspołecznionej — do których Wojewódzka Rada Narodowa zwraca się o włączenie się do działalności na rzecz umacniania zdrowia moralnego, przestrzegania prawa i podniesienia poziomu kulturalnego społeczeństwa.

Wyniki działań podejmowanych w tym zakresie omawiane będą przez Wojewódzką Radę Narodową co najmniej raz w roku na sesjach poświęconych ocenie stanu porządku i przestrzegania prawa.

54

UCHWAŁA Nr XXI/141/87

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 27 marca 1987 r.

w sprawie utworzenia Rady Społeczno-Gospodarczej przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Gdańsku.

Na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173; z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 227) i § 1 uchwały nr 101/86 Rady Państwa z dnia 20 listopada 1986 r. w sprawie rad społeczno-gospodarczych przy wojewódzkich radach narodowych, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Tworzy się Radę Społeczno-Gospodarczą przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Gdańsku, zwaną dalej „Radą".
2. Rada działa pod ogólnym kierownictwem Wojewódzkiej Rady Narodowej i jej Prezydium.

§ 2

1. Rada pełni funkcje konsultacyjno-opiniodawcze i doradcze w sprawach należących do jej zadań.
2. Zadania Rady określa uchwała nr 101/86 Rady Państwa z dnia 20 listopada 1986 r. w sprawie rad społeczno-gospodarczych przy wojewódzkich radach narodowych.

§ 3

W skład Rady powołuje się, na okres kadencji Wojewódzkiej Rady Narodowej, osoby wymienione w załączniku do niniejszej uchwały.*)

§ 4

1. Na przewodniczącego Rady powołuje się obywatela Lecha Bednarskiego, członka Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, przewodniczącego Komisji Gospodarki Finansowej tej Rady.
2. Zastępców przewodniczącego Rady, sekretarza i członków jej Prezydium, w liczbie od 2 do 5, wybiera Rada spośród osób wchodzących w jej skład.

§ 5

1. Tryb pracy Rady, zasady obradowania i uchwalania opinii oraz zakres uprawnień Prezydium określa Rada w swoim regulaminie.
2. Regulamin Rady podlega zatwierdzeniu przez Wojewódzką Radę Narodową.

§ 6

Rada przedkłada okresowe informacje o swojej działalności Wojewódzkiej Radzie Narodowej.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

*) Załącznika do powyższej uchwały nie ogłasza się w niniejszym Dzienniku Urzędowym.

55

UCHWAŁA Nr XXI/148/87

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 27 marca 1987 r.

w sprawie ustalenia ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji za 1987 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji.

Na podstawie art. 45 ust. 7 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Ustala się, że przedsiębiorstwa wymienione w załączniku nr 1 do uchwały są uprawnione do ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji za 1987 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji, zwany dalej „rachunkiem amortyzacji".
2. Ulgi amortyzacyjne przysługują państwowym przedsiębiorstwom terenowym realizującym:
a) inwestycje odtworzeniowo-modernizacyjne o cyklu realizacji nie przekraczającym 24 miesięcy,
b) inwestycje rozwojowe o cyklu realizacji nie przekraczającym 36 miesięcy,
c) zakupy gotowych dóbr inwestycyjnych na cele określone pod lit. a i lit. b,
d) wkłady finansowe przedsiębiorstw w realizację inwestycji wspólnych, spełniających warunki, o których mowa pod lit. a i lit. b.

§ 2

1. Wysokość ulgi (§ 1) wynosi 30% wartości kosztorysowej inwestycji, o których mowa w § 1 ust. 2, z tym, że w poszczególnych latach ulga nie może przekraczać 30% faktycznie poniesionych nakładów na daną inwestycję.
2. W przypadku finansowania inwestycji wspólnej wysokość ulgi (§ 1) wynosi 40% kwoty wpłat przedsiębiorstwa na rachunek finansowania inwestycji.

§ 3

Zwalnia się przedsiębiorstwa wymienione w załączniku nr 2 od wpłat na rachunek amortyzacji za 1987 rok.

§ 4

W sprawach nie regulowanych niniejszą uchwałą obowiązują zasady i warunki korzystania z ulg amortyzacyjnych określone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1986 r. w sprawie zmniejszania procentu odpisów amortyzacyjnych oraz warunków korzystania przez przedsiębiorstwa państwowe z ulg we wpłatach tych odpisów (Dz. U. Nr 29, poz. 143) w części dotyczącej przedsiębiorstw terenowych.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik nr 1 do uchwały nr XXI/148/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 r.

Przedsiębiorstwa uprawnione do ulg we wpłatach z tytułu amortyzacji za 1987 rok na wojewódzki scentralizowany rachunek amortyzacji, na warunkach określonych uchwałą nr XXI/148/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 r.:

I Rolnictwo

	ulga amortyzacyjna w %
1. Baza Zaopatrzenia i Zbytu w Pruszczu Gdańskim	50
2. Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Starogardzie Gdańskim	50
3. Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Wejherowie	50
4. Przedsiębiorstwo Sprzętu i Transportu Wodno-Melioracyjnego w Pruszczu Gdańskim	35
5. Przedsiębiorstwo Konserwacji Urządzeń Wodnych i Melioracyjnych w Pruszczu Gdańskim	50

II Gospodarka Komunalna i Mieszkaniowa

1. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne	50
2. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Taksówkowe	50
3. Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Gdańsku — na inwestycyjne zadanie kontynuowane, objęte ulgą amortyzacyjną za 1986 rok	50
4. Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Gdyni — na inwestycyjne zadania kontynuowane, objęte ulgą amortyzacyjną za 1986 rok	50
5. Przedsiębiorstwo Dróg i Zieleni w Gdyni	50
6. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pucku	50
7. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Sopocie	50
8. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Tczewie	50
9. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Wejherowie	50
10. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej Gdańsk-Śródmieście	50
11. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej w Nowym Porcie	50
12. Wojewódzki Ośrodek Informatyki w Gdańsku	50

III Budownictwo

Inwestycje odtworzeniowo-modernizacyjne, kontynuowane i nowo rozpoczynane

1. Gdański Kombinat Budowy Domów	30
2. Kombinat Budowlany w Gdyni	20
3. Gdańskie Przedsiębiorstwo Budowlane	30
4. Przedsiębiorstwo Produkcji Stolarki Budownictwa Komunalnego	50
5. Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów Budownictwa Komunalnego „Kombet"	50

Zakupy sprzętu i środków transportowych

1.	Przedsiębiorstwo Usług Socjalnych Budownictwa	50
2.	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Transportu i Sprzętu Budownictwa Komunalnego	30
3.	Przedsiębiorstwo Sprzętowo-Transportowe Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej „Transrol"	30
4.	Branżowy Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej Budownictwa Rolniczego „Betobr"	50
5.	Gdańskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych	50
6.	Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierii Miejskiej „Inżynieria — Gdańsk"	50
7.	Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego	22
8.	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych	50
9.	Przedsiębiorstwo Produkcji Betonów Budownictwa Rolniczego „Rolbet"	30
10.	Gdańskie Przedsiębiorstwo Instalacji Sanitarnych	50
11.	Przedsiębiorstwo Uprzemysłowionego Budownictwa Rolniczego	20

Załącznik nr 2 do uchwały nr XXI/148/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 **r.**

Przedsiębiorstwa zwolnione od wpłat z tytułu amortyzacji za 1987 rok na scentralizowany rachunek amortyzacji:

1. Gminny Zakład Komunalny i Ochrony Środowiska w Choczewie,
2. Miejski Ogród Zoologiczny Wybrzeża,
3. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pruszczu Gdańskim,
4. Przedsiębiorstwo Dróg i Zieleni w Sopocie,
5. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kościerzynie,
6. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Jastarni,
7. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Starogardzie Gdańskim,
8. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Rumi,
9. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej we Władysławowie,
10. Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno-Porządkowych w Gdańsku,
11. Przedsiębiorstwo Dróg i Mostów w Gdańsku.

56

UCHWAŁA Nr XXI/149/87
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 27 marca 1987 r.

w sprawie Społecznej Straży Rybackiej.

Na podstawie art. 24 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

Wyraża się zgodę na utworzenie Społecznej Straży Rybackiej przez Zarząd Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku.

§ 2

Nadaje się Społecznej Straży Rybackiej, utworzonej przez Zarząd Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku, regulamin stanowiący załącznik do uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik do uchwały Nr XXI/149/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 r.

REGULAMIN SPOŁECZNEJ STRAŻY RYBACKIEJ
Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku

I. Zasady Ogólne.

§ 1

1. Społeczna Straż Rybacka Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku, zwana dalej „Społeczną Strażą Rybacką", działa na podstawie art. 24 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. Nr 21, poz. 91) i niniejszego regulaminu.
2. Społeczną Straż Rybacką powołuje Zarząd Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku po uzyskaniu zgody Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.
3. Zadaniem Społecznej Straży Rybackiej jest prowadzenie działalności kontrolnej w zakresie przestrzegania ustawy o rybactwie śródlądowym oraz przepisów wydanych na jej podstawie, a także wykonywanie zadań wynikających z uchwał właściwych organów Polskiego Związku Wędkarskiego oraz współdziałanie z Państwową Strażą Rybacką w tym zakresie.
4. Terenem działania Społecznej Straży Rybackiej są powierzchniowe wody śródlądowe w obrębie województwa gdańskiego, użytkowane przez Polski Związek Wędkarski lub inne wody określone na podstawie odrębnych porozumień z ich użytkownikami.
5. Nadzór nad Społeczną Strażą Rybacką w imieniu Wojewody Gdańskiego sprawuje dyrektor Wydziału Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej i Leśnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku.
6. Społeczna Straż Rybacka może współpracować z innymi jednostkami i organizacjami społecznymi działającymi na rzecz ochrony rybactwa i naturalnego środowiska.
7. Zarząd Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku zapewnia strażnikom Społecznej Straży Rybackiej środki i wyposażenie niezbędne do wykonywania zadań.

II. Zakres działania Społecznej Straży Rybackiej.

§ 2

Społeczna Straż Rybacka jest uprawniona do:

1. KONTROLOWANIA dokumentów osób:
1) łowiących ryby, raki i minogi,
2) przebywających nad wodą z rybami, rakami i minogami lub przedmiotami służącymi do ich połowu,
3) posiadających sieci rybackie,
4) przewożących, przetwarzających lub wprowadzających ryby, raki i minogi do obrotu;

2. SPRAWDZANIA czy nie dokonuje się połowu ryb, raków i minogów:
1) objętych ochroną gatunkową,
2) o wymiarach ochronnych,
3) w okresie ochronnym,
4) w odległości mniejszej niż 200 metrów od jazów, śluz, tam, zapór, przepławek, młynów wodnych oraz innych stałych urządzeń służących do piętrzenia wody,
5) sieciami niewymiarowymi lub ciągnionymi w okresach zabronionych,
6) narzędziami kaleczącymi lub przy użyciu materiałów wybuchowych, trujących, odurzających albo narzędziami elektrycznymi nie odpowiadającymi normom,
7) przez głuszenie za pomocą uderzeń po lodzie,

8) przy pomocy przynęty holowanej za obiektem pływającym,
9) więcej niż jedną wędką podlodową a także więcej niż jedną wędką takich gatunków ryb jak głowacica, lipień, pstrąg i troć,
10) więcej niż dwiema wędkami, a także czy połów nie odbywa się w odległości mniejszej niż 50 metrów od rozstawionych w wodzie narzędzi połowowych lub 75 metrów od znaku oznaczającego dokonywanie podwodnego połowu kuszą,
11) wędką (wędkami) poprzez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem błystki podlodowej,
12) kuszą w promieniu większym niż 50 metrów od ustawionego w wodzie na czas połowu pływaka w kształcie kuli koloru żółtego o średnicy co najmniej 60 cm, a ponadto:
a) na szlaku żeglownym,
b) w okresie od dnia 15 października do dnia 15 maja,
c) przy użyciu specjalnych aparatów do oddychania w wodzie,
d) w odległości mniejszej niż 75 metrów od innych osób oraz od ustawionych w wodzie narzędzi połowowych,
13) kuszą przy użyciu harpuna, którego ostrze ma więcej niż trzy ostrza lub jego rozstaw wykracza poza obwód koła o średnicy 30 cm,
14) nie oznakowanym sprzętem pływającym,
15) poprzez przegradzanie sieciami więcej niż połowy szerokości normalnego łożyska wody płynącej lub szlaku żeglownego,
16) niezgodnie z regulaminem Amatorskiego Połowu Ryb Polskiego Związku Wędkarskiego lub z warunkami ustalonymi przez uprawnionego do rybactwa, na którego wodach dokonywana jest kontrola,
17) oraz czy nie dokonuje się innych czynności szkodliwych dla ryb i raków w obrębach ochronnych;

3. **POWIADAMIANIA właściwych organów o zauważonych wypadkach:**
1) niszczenia sprzętu i urządzeń rybackich oraz oznakowań obrębów ochronnych i hodowlanych,
2) niszczenia ikry ryb oraz naruszania naturalnych kryjówek (nor) ryb lub raków,
3) czynienia przeszkód w odpływie wody w przypadkach jej wystąpienia z naturalnego łożyska,
4) spuszczania nagromadzonych wód przez użytkowników urządzeń piętrzących w sposób szkodliwy dla ryb,
5) zamykania przepływu wody w czasie przepływu ryb,
6) zanieczyszczania wód w stopniu szkodliwym dla ryb i raków,
7) niszczenia urządzeń regulacyjnych, nabrzeży i roślinności;

4. **KIEROWANIA do:**
1) Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku spraw wymagających złożenia do kolegium do spraw wykroczeń wniosku o ukaranie osoby naruszającej przepisy ustawy o rybactwie śródlądowym,
2) rzeczników zarządów kół Polskiego Związku Wędkarskiego zawiadomień o popełnieniu przez członka Polskiego Związku Wędkarskiego wykroczenia przeciwko wymienionej ustawie lub naruszeniu Regulaminu Amatorskiego Połowu Ryb Polskiego Związku Wędkarskiego.

III. Organizacja Społecznej Straży Rybackiej.

§ 3

1. W skład Społecznej Straży Rybackiej wchodzą:
1) komendant wojewódzki Społecznej Straży Rybackiej, zwany dalej „komendantem",
2) komendanci grup terenowych Społecznej Straży Rybackiej, zwani dalej „komendantami grup",
3) strażnicy Społecznej Straży Rybackiej, zwani dalej „strażnikami".
2. Społeczną Strażą Rybacką kieruje komendant.
3. W ramach Społecznej Straży Rybackiej tworzy się grupy terenowe tej Straży.

§ 4

1. Strażników powołuje i odwołuje komendant.
2. Strażnikiem może być członek Polskiego Związku Wędkarskiego, który:
1) wyraził zgodę na pełnienie funkcji społecznego strażnika rybackiego,
2) jest obywatelem polskim,
3 ukończył 21 lat i ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
4) posiada odpowiedni stan zdrowia,
5) nie był karany,
6) posiada znajomość aktualnych przepisów w zakresie ochrony i połowu ryb i raków,
7) został zatwierdzony przez Zarząd Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego na wniosek Zarządu Koła Polskiego Związku Wędkarskiego.
3. Komendanta powołuje i odwołuje Wojewoda Gdański na wniosek Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku.
4. W uzasadnionych przypadkach Wojewoda Gdański może odwołać komendanta bez wniosku, o którym mowa w ust. 3.
5. Komendanta grupy powołuje i odwołuje komendant w porozumieniu z dyrektorem Wydziału Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej i Leśnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, po zasięgnięciu opinii właściwego Zarządu Koła Polskiego Związku Wędkarskiego.
6. Komendant Grupy wyznacza dowódców patroli Społecznej Straży Rybackiej — stałych lub na czas trwania kontroli.
7. Strażnicy mogą działać w samodzielnych patrolach albo w składzie patrolu Państwowej Straży Rybackiej lub wspólnie z przedstawicielami innych instytucji i organizacji posiadających uprawnienia kontrolne.
8. Patrol Społecznej Straży Rybackiej składa się co najmniej z dwóch strażników.
9. Strażnicy wchodzący w skład patrolu Państwowej Straży Rybackiej zobowiązani są do wykonywania poleceń dowódcy patrolu.
10. Podległość organizacyjna nie ogranicza strażnika w podejmowaniu samodzielnych działań w zakresie przysługujących mu uprawnień.

IV. Prawa i obowiązki strażników Społecznej Straży Rybackiej.

§ 5

1. Strażnicy są podporządkowani komendantowi.
2. Komendant organizuje pracę Straży zgodnie z wytycznymi Zarządu Głównego i Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego, w porozumieniu z komendantami Grup Społecznej Straży Rybackiej.
3. Do obowiązków komendanta należy w szczególności:
1) ustalanie planów i harmonogramów działań Społecznej Straży Rybackiej,
2) organizowanie, w porozumieniu z komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Rybackiej, wspólnych akcji mających na celu zapobieganie wykroczeniom przeciwko przepisom ustawy o rybactwie śródlądowym,
3) wyznaczanie zadań dla komendantów Grup i nadzorowanie ich wykonania,
4) informowanie komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej o występujących zagrożeniach oraz o rejonach wymagających szczególnej ochrony,
5) nadzorowanie spraw związanych z kierowaniem wniosków do kolegiów do spraw wykroczeń,
6) współdziałanie z komendantem wojewódzkim Państwowej Straży Rybackiej w zakresie organizowania szkoleń specjalistycznych dla Społecznej Straży Rybackiej,
7) sporządzanie rocznych informacji dla potrzeb dyrektora Wydziału Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej i Leśnictwa Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, o działalności Społecznej Straży Rybackiej.
4. Komendant Grupy organizuje pracę patroli realizując ustalone plany kontroli zgodnie z potrzebami terenowymi.
5. Strażnik Społecznej Straży Rybackiej jest uprawniony do:
1) kontroli czy osoby dokonujące połowu posiadają dokumenty uprawniające do połowu ryb,
2) kontroli ilości, masy i gatunków odławianych ryb lub raków oraz przedmiotów służących do ich połowu,
3) zabezpieczenia porzuconych ryb, raków, przedmiotów i narzędzi służących do połowu, w wypadku niemożności ustalenia ich posiadacza,
4) odebrania za pokwitowaniem ryb, raków i przedmiotów służących do połowu w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia ustawy o rybactwie śródlądowym lub przepisów wydanych na jej podstawie,

5) odebrania pozwolenia okresowego na połów ryb w przypadkach określonych w Regulaminie Amatorskiego Połowu Ryb.

§ 6

1. Strażnik powinien spełniać swe obowiązki w sposób zapewniający sprawne i prawidłowe wykonywanie zadań Społecznej Straży Rybackiej.
2. W szczególności strażnik Społecznej Straży Rybackiej powinien:
1) postępować zgodnie z zasadami praworządności,
2) działać wnikliwie, skutecznie i bezstronnie,
3) udzielać niezbędnych informacji i pouczeń,
4) stale podnosić swe kwalifikacje i doskonalić się w wykonywaniu powierzonych zadań.
3. Do obowiązków strażnika należy:
1) ścisłe przestrzeganie przepisów o rybactwie śródlądowym oraz sprawne i prawidłowe wykonywanie zadań,
2) odpowiedzialność za przydzielone mu wyposażenie,
3) noszenie w czasie wykonywania czynności kontrolnych i zabezpieczających oznaki Społecznej Straży Rybackiej oraz posiadanie ważnej legitymacji strażnika,
4) wykonywanie poleceń dowódcy patrolu Państwowej Straży Rybackiej w czasie uczestniczenia w takim patrolu,
5) sporządzanie notatek — przekazywanych komendantowi grupy — w przypadku wykrycia nieprawidłowości.

V. Tryb postępowania Strażników Społecznej Straży Rybackiej w trakcie dokonywania kontroli.

§ 7

1. Podczas dokonywania kontroli strażnik obowiązany jest przestrzegać zasad kulturalnego zachowania się i uprzejmego traktowania osoby kontrolowanej.
2. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych strażnik jest zobowiązany do przedstawienia się osobie kotrolowanej i na jej żądanie okazać legitymację strażnika Społecznej Straży Rybackiej.
3. Osobom nie zrzeszonym w Polskim Związku Wędkarskim i obcokrajowcom posiadającym zezwolenie na wędkowanie, naruszającym postanowienia Regulaminu Amatorskiego Połowu Ryb strażnik może zwrócić uwagę, wpisać uwagę do zezwolenia lub odebrać zezwolenie i zwrócić wystawcy w zależności od wagi wykroczenia. Powyższe nie dotyczy obcokrajowców chronionych immunitetem dyplomatycznym.
4. W razie udaremnienia strażnikowi wykonania czynności kontrolnych przez osobę kontrolowaną, strażnik odstępuje od tych czynności i zawiadamia o tym Państwową Straż Rybacką. O zaistnieniu takiego wypadku powiadamia również komendanta grupy.

VI. Tryb postępowania z zatrzymanymi rybami i sprzętem służącym do ich połowu.

§ 8

1. W przypadku odebrania ryb, raków lub minogów od osoby kontrolowanej strażnik w wydanym jej pokwitowaniu powinien wyszczególnić ogólną ilość i masę ryb, raków i minogów z podziałem na gatunki. Jeżeli nie ma możliwości ich zważenia, strażnik powinien podać ilości poszczególnych gatunków w sztukach, a masę określić orientacyjnie, zaznaczając jednocześnie w pokwitowaniu, że masa ryb została określona szacunkowo.
2. Odebrane ryby, raki i minogi strażnik jest zobowiązany przekazać za pokwitowaniem uprawnionemu do rybactwa. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie ma możliwości szybkiego oddania ryb uprawnionemu do rybactwa, dla zapobieżenia ich zepsuciu, strażnik może przekazać za pokwitowaniem odebrane ryby innej jednostce gospodarki uspołecznionej w celu ich dalszego zagospodarowania.
3. Jeżeli zważenie ryb w momencie ich odebrania nie było możliwe, strażnik jest zobowiązany dokonać komisyjnego ważenia tych ryb przed ich przekazaniem określonym w poprzedzającym ustępie.
4. Odebrane w okresie ochronnym lub niewymiarowe względnie objęte przepisami o ochronie przyrody — ryby i raki, jeżeli są żywe strażnik powinien niezwłocznie wypuścić do wody. Fakt wypuszczenia tych ryb i raków ma być odnotowany przez strażnika w pokwitowaniu wydanym osobie kontrolowanej. Jeżeli wspomniane wyżej ryby i raki są śnięte, strażnik na pokwitowaniu zapisuje ilości sztuk i wymiary poszczególnych gatunków.

§ 9

1. W przypadku odebrania osobie kontrolowanej narzędzi lub innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do połowu ryb lub raków, strażnik wydaje pokwitowanie, w którym jest obowiązany określić rodzaj narzędzi, ich wielkość oraz inne charakterystyczne ich cechy.
2. Strażnik sporządza pokwitowanie z dwoma kopiami, które pozostają w jego dokumentacji.
3. Pokwitowania są drukami ścisłego zarachowania.
4. Zatrzymane przedmioty lub sprzęt strażnik jest obowiązany niezwłocznie zdać do magazynu depozytowego Państwowej Straży Rybackiej.
5. W innych przypadkach, gdy nie ma możliwości dostarczenia zatrzymanych przedmiotów do magazynu, strażnik może za pokwitowaniem czasowo zdeponować je u uprawnionego do rybactwa, w innej jednostce gospodarki uspołecznionej, w jednostce Milicji Obywatelskiej lub magazynie Społecznej Straży Rybackiej.
6. W przypadkach naruszenia przez osobę kontrolowaną ustawy o rybołówstwie śródlądowym lub przepisów wydanych na jej podstawie oraz w razie zatrzymania przedmiotów lub narzędzi służących do połowu — strażnik jest zobowiązany do niezwłocznego sporządzenia notatki i przekazania jej, wraz z kopiami pokwitowań, komendantowi.
7. Komendant jest obowiązany w terminie 7 dni — licząc od daty dokonanej przez strażnika kontroli — do wystąpienia do Zarządu Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego w Gdańsku w sprawie skierowania wniosku o ukaranie do właściwego kolegium do spraw wykroczeń.

VII. Zasady współpracy Społecznej Straży Rybackiej z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i z uprawnionymi do rybactwa.

§ 10

Współpraca Społecznej Straży Rybackiej z zainteresowanymi organizacjami społecznymi i z uprawnionymi do rybactwa polega w szczególności na:
1) wzajemnym informowaniu się o występujących zagrożeniach naruszania przepisów o rybactwie śródlądowym oraz podejmowanych i wykonywanych czynnościach kontrolnych i zabezpieczających,
2) opracowywaniu wspólnych programów i uzgadnianiu okresowych planów kontroli,
3) organizowaniu wspólnych działań kontrolnych i zabezpieczających.

§ 11

1. Strażnik Społecznej Straży Rybackiej w przypadku stwierdzenia śnięcia ryb lub innych objawów zanieczyszczeń wód powinien o tym niezwłocznie zawiadomić Zarząd Okręgu Polskiego Związku Wędkarskiego, najbliższą jednostkę Milicji Obywatelskiej lub terenowy organ administracji państwowej.
2. Niezależnie od powyższego strażnik zobowiązany jest do:
1) ustalenia w miarę możliwości źródła zanieczyszczenia,
2) pobrania próbek wody,
3) sporządzenia notatki zawierającej opis zanieczyszczenia, jego zasięg i skutki oraz nazwiska i adresy świadków.

57

UCHWAŁA Nr XXI/150/87
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
z dnia 27 marca 1987 r.

w sprawie ustanowienia sztandaru dla Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie.

Na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130) oraz za zgodą Rady Państwa, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

W uznaniu zasług na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego województwa gdańskiego i miasta Sopotu ustanawia się dla Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie sztandar — jako odznakę honorową — ufundowany przez Towarzystwo Przyjaciół Sopotu.

§ 2

Ustala się:
1) wzór (opis) sztandaru zawarty w załączniku nr 1;
2) regulamin postępowania ze sztandarem Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie stanowiący załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik nr 1 do uchwały nr XXI/150/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 r.

O P I S
sztandaru Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie

Sztandar posiada wymiary 1 m × 1 m, obszyty złotymi frędzlami.

Awers:
Na rypsie w kolorze czerwonym umieszczone jest centralnie godło — orzeł uwypuklony, wykonany trzema odcieniami srebra metalicznego, pazury i dziób szyty złotem.
Wokół orła biegnie napis łaciński: „Salus Rei Publicae Suprema Lex" (Dobro Rzeczypospolitej Najwyższym Prawem). Napis szyty złotem.

Rewers:
Na białym rypsie umieszczony jest centralnie herb Sopotu — biała mewa uwypuklona, wykonana trzema odcieniami srebra metalicznego, pazury i dziób szyte złotem.
W szponach ryba szyta srebrem i cieniowana czernią. Tło niebieskie i żółte, wokół herbu szyty złotem napis: „Miejska Rada Narodowa w Sopocie".

Załącznik nr 2 do uchwały nr XXI/150/87 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 marca 1987 r.

R E G U L A M I N
postępowania ze sztandarem Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie

I. Ustalenia ogólne.

1. Sztandar Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie zostaje ustanowiony przez Wojewódzką Radę Narodową w Gdańsku jako wyróżnienie za zasługi dla rozwoju społeczno-gospodarczego województwa gdańskiego i miasta Sopotu.
2. Przekazanie sztandaru w imieniu organu ustanawiającego następuje na uroczystej Sesji Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie.
3. Sztandar Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie będzie przechowywany w specjalnie do tego celu wykonanej gablocie, oszklonej, umieszczonej w sali obrad Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie.
4. Sztandar Miejskiej Rady Narodowej będzie wyprowadzany z siedziby z okazji uroczystości, pochodów i manifestacji, organizowanych dla uczczenia świąt ogólnopaństwowych i ogólnomiejskich, jak np.: 22-go Lipca, 1-go Maja, Dzień Zwycięstwa, 23-go Marca oraz uroczystych sesji Miejskiej Rady Narodowej.
5. Sztandar Miejskiej Rady Narodowej może być również wyprowadzany z okazji innych uroczystości niż wyżej wymienione — ustalonych postanowieniem Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Sopocie.
6. Sztandar wyprowadzany jest przez poczet sztandarowy. Poczet sztandarowy stanowią radni wyznaczeni przez Radę na okres kadencji. Zmiany składu pocztu dokonuje Rada. Poczet sztandarowy składa się z trzech osób i występuje w ciemnym ubiorze wizytowym z szarfami i w białych rękawiczkach.

II. Postępowanie ze sztandarem w czasie uroczystych wystąpień.

Sztandar może być użytkowany:
a) w asyście pocztu sztandarowego
b) bez pocztu sztandarowego.

W asyście pocztu sztandarowego sztandar może być trzymany u nogi lub na ramieniu:
— Trzymanie u nogi: sztandarowy trzyma sztandar postawiony na trzewiku drzewca, przy prawej nodze, na wysokości czubka buta. Drzewce sztandaru przytrzymuje prawą dłonią uniesioną powyżej biodra, łokieć prawej ręki pozostaje przyciśnięty lekko do ciała.
— Trzymanie na ramieniu: przenosząc sztandar na ramię, sztandarowy kładzie drzewce prawą ręką (pomagając sobie lewą ręką) na prawe ramię i trzyma je pod kątem 135 stopni do ziemi. Płat sztandaru musi być oddalony od barku przynajmniej na szerokość dłoni.

Bez pocztu sztandarowego sztandar umieszczony jest w stojaku i jest użytkowany:
— na pierwszej i ostatniej sesji Rady Narodowej każdej kadencji,
— na uroczystych sesjach MRN,
— w czasie odznaczeń obywateli orderami i odznaczeniami państwowymi, regionalnymi i innymi odznaczeniami.

Prezentowanie sztandaru:
— W czasie hymnu państwowego sztandarowy przenosi sztandar z ramienia w położenie pionowe przy prawym ramieniu; prawą ręką opuszczoną na całą długość obejmuje dolną część drzewca, a lewą przytrzymuje drzewce na wysokości barku.
W tym położeniu trzyma sztandar do chwili zakończenia hymnu, następnie przenosi go do położenia „na ramię".
— Jeżeli przed prezentowaniem sztandar jest w położeniu „u nogi", wówczas do prezentowania sztandarowy przenosi go najpierw w położenie „na ramię", a następnie do prezentowania. W czasie prezentowania sztandaru poczet sztandarowy przyjmuje postawę zasadniczą.

Salutowanie sztandaru:
Salutowanie sztandaru (oddanie honorów) podczas defilady — pochodu — odbywa się następująco: Po zbliżeniu się pocztu sztandarowego na pięć kroków do odbierającego defiladę, sztandarowy przenosi sztandar z ramienia w położenie „prezentuj" i bezpośrednio po tym pochyla sztandar w przód o 45 stopni. Po minięciu przyjmującego defiladę o jeden krok, sztandarowy kładzie sztandar znów na ramię (przez pozycję „prezentuj").

Dekoracja sztandaru:
Dekoracja sztandaru orderami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i innymi odznaczeniami, którymi odznaczona jest Miejska Rada Narodowa, odbywa się przez umocowanie orderów po prawej stronie sztandaru na wstążce długości 15 cm w kolejności ustalonej w odrębnych przepisach.

Sposób umocowania:
— pierwszy order umocowuje się 15 cm od górnej krawędzi płata sztandaru, 10 cm od drzewca,
— pozostałe umocowuje się wzdłuż drzewca z góry na dół w odstępach 5—10 cm,
— dekoracji sztandaru wstęgą orderową dokonuje się przez jej zawiązanie.

Sposób ustawienia sztandaru w sali:
— Wejście pocztu sztandarowego na salę odbywa się po poinformowaniu przewodniczącego i wezwaniu do uczczenia sztandaru przez powstanie zebranych.
— Po wejściu na salę poczet sztandarowy ustawia się na podium prezydialnym z prawej strony Prezydium (patrząc od sali).
— Postój pocztu sztandarowego trwa według potrzeby, a następnie poczet opuszcza salę lub siada na wyznaczonym miejscu na podium Prezydium obrad.

58

ZARZĄDZENIE Nr 9/87
Wojewody Gdańskiego

z dnia 13 kwietnia 1987 r.

w sprawie cen za usługi wywozu nieczystości stałych i płynnych świadczone przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w województwie gdańskim na rzecz gospodarki mieszkaniowej.

Na podstawie § 3 ust. 1 uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie określenia wykazu towarów i usług, na które ustala się ceny urzędowe (MP Nr 34, poz. 256) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Ustala się ceny za usługi wywozu 1 m^3:
a) nieczystości stałych (bytowych, pokonsumpcyjnych) — w wysokości 393 zł,
b) nieczystości płynnych — w wysokości 158 zł
— z posesji mieszkalnych wchodzących w skład zasobów państwowych, spółdzielczych i prywatnych, świadczone przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w województwie gdańskim.
2. Utrzymuje się bez zmian ceny za usługi wywozu nieczystości stałych i płynnych z posesji mieszkalnych w wypadkach, w których ustalone w ust. 1 ceny okażą się niższe od obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia.
3. Cena wywozu 1 m^3 nieczystości stałych, o których mowa w ust. 1 pod lit. a, zawiera opłatę za wynajęcie pojemników.

§ 2

W przypadku świadczenia usług wymienionych w § 1 ust. 1, wykonywanych na dodatkowe zlecenie poza harmonogramem wywozu, realizowanych w ciągu 24 godzin od chwili przyjęcia zlecenia — zwanych dalej „usługami ekspresowymi” — pobiera się opłatę zwiększoną o:
1) 30% ceny wywozu 1 m^3 nieczystości — w dni robocze,
2) 50% ceny wywozu 1 m^3 nieczystości — w dni świąteczne i wolne od pracy
— od każdego wywiezionego m^3 nieczystości.

§ 3

Traci moc § 3 uchwały nr III/21/84 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 25 października 1984 r. w sprawie cen za niektóre usługi świadczone przez przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w województwie gdańskim (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 8, poz. 62).

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Wojewoda
Gen. bryg. M. Cygan

Adresy oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego: Urząd Wojewódzki w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21-27; Administracja: parter, pokój Nr 3, tel. 377-795; Redakcja: pierwsze piętro, pokój Nr 133 H, tel. 377-384.

Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i środy od godz. 7.45 do godz. 15,45; we wtorki, czwartki i piątki — od godz. 7.45 do godz. 15.00; w soboty — od godz. 7.45 do godz. 12.15.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego wynoszą: 400 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 200 zł prenumeratę półroczną (bez skorowidza).

Opłaty za prenumeratę uiszcza się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 190 31-784-224 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku. Przy uiszczeniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Województwa Gdańskiego oraz podać okres prenumeraty, za który uiszcza się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę.

Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabyć w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 20,00 zł. PZGraf. Zam. 1148 — 87 — 1700